

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਡੀ. ਫਲਸੈਂ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਖੰਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਪਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1965 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 671।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਧਾਰਾ 494— ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ-

ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਡਰਾਅ.

ਸ੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ, ਮਿਤੀ ਜੂਨ, 1965, ਸ੍ਰੀ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਬਖਸ਼ੀ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਫੂਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 435, 439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ।, ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਰਾਜ ਪਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 307/504, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਐੱਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਆਰ.ਐੱਲ.ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੇ.ਐਸ. ਕਵਾਤਰਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ,

ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

॥

ਖੰਨਾ , ਜੇ.—ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 494 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ 15 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ : -

ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਫੂਲ ਵਿਖੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। 1964, ਰਾਤ 10,40 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰਾਤ 9.00 ਵਜੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਦਾ (ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਦਾ) ਪੈਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜਾ ਵੱਜਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਪਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ। ਸਿਨੇਮਾ ਭਵਨ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਾਲ ਨੇ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਫੂਲ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਪਾਲ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਦੇਖਿਆ। ਰਾਜ ਪਾਲ ਨੇ ਫਿਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਜੋ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਪਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਖੁੰਝ ਗਿਆ। ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਪਾਲ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਇਕੱਲੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 307, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307, 504 ਅਤੇ 323 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਾਲ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ

ਕੀਤਾ।

8 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਉਪ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਪਾਲ ਦੇਸ਼ੀ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਿੰਗ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਾਲ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਿੰਗ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਪਾਲ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 494 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ, ਡਰਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ,

-

(a) ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(b) ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕੇਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੋਧ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਰਮਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਿੰਗ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਬਠਿੰਡਾ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ (ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਿੰਗ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ) ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਕੋਈ *ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।* ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 494 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ *ਰਤਨਸ਼ਾਹ ਕਾਵਾਸਜੀ ਬਨਾਮ ਕੇਕੀ ਬਹਿਰਾਮਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 494 ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਸੀ। *ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੱਲੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਰਾਜ ਪਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਤਿੰਦਰਨਾਥ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਨ (4), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਏ. ਯੈਂਕਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਗੈਰ-ਸੰਯੋਗਯੋਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 494 ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ।

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਰੇਸ਼ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 494 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਡਰਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਅਥਾਰਟੀ ਕਰੂ ਹੈ। ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਦਾਰ ਲਾਲ (7)। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਦੇ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ

ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XX ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 247 ਅਤੇ 248 ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 249 ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਥਾਪਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ 21 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 251A ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 494 ਵਿੱਚ "ਇਸਤਗਾਸਾ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ 'ਵਾਪਿਸ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣਾ

ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਣਾ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ। 'ਡਰਾਅ ਦੇ ਨਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਏਜੰਸੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਲਾਇਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ, ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਰੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 494 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੇਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਰਾਜ ਪਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸੋ, ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਸ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Munish Bansal